

2010ndad

Mälestuslugu kooliaiaist

Aastat täpselt ei mäleta, aga see võis olla midagi 2010. aasta paiku, kui käisime Janariga koos samal ajal suvel kooli aiatöödel. Iga kord, kui hommikul jalgratastega Vihtrast Vändra kooli sõitsime, olid väga mõnusad hommikud. Kui esimesel päeval ülesanded ära jaotati, kes mida teeb, siis meid pandi neid kauneid lillepeenraid kaevama. Ehk siis pidime sellised peenarde kujud tegema, et kui lilled istutatakse, siis on ilus vaadata. Ja muidugi vanem vend jagas ära, et labidaid oli vähe ja need olid puust varrega, siis ega ta kaevamisega tagasi ei hoidnud ning õnnestuski see labidavars katki teha. Kuna labidaid rohkem ei olnud, siis ta põhimõtteliselt õpetas ja targutas ülejäänud aja, nagu need insenerid ikka teevad. Ühe korra, ma mäletan, et isegi paps käis kooliaias midagi vaatamas või siis mingit taime soetamas ja see "aiatädi" alati kiitis, et tublid pojad on sul. Ilmselt aiatädi kogu aeg meil järgi ei käinud ja aiatöö protsessi nii täpselt ei jälginud, siis muidugi saime mõlemad kiita, kuigi mina tegin põhilise töö ära. Tegelikult oli väga hea aeg, kus sai lisaks väikestele lollustele kooli toetada ja koolikaaslastega tööd teha. Minu vaatest, kuidas ma seda aiatöö asja nägin, oli see, et tegelikult ega seda tahtmist teha väga ei olnud, sest väga palju oli rohimist ja näiteks vana staadioni kummimattide vahede puhastamist. Minul aga oli alati selline mentaliteet, nagu kunagi papsist ajalehes kirjutati, et teeb tööl tööd, nagu teeks asju endale. Igatahes, et kui selline kohustus oli, siis ma ikka nägin vaeva, et tulemus saaks hea.

2010

Kirjutas Maarja

Jutustas Jannar

Mälestused kooliaiaist

Minu esimesed mälestused kooliaiaist pärinevad juba algklassidest. Kuna noorena viibisime klassiga rohkem väljas, sai ka kooliümbrust uuritud, mistõttu avastasin kooliaia. Esimest korda aeda nähes tabasid mind kõige imelisemad emotsioonid – kaunid lilled, rohelus, putukate hääled, purskkaev ja õunapuud, mida kahjuks enam ei ole, olid imekaunid. Olen alati armastanud taimi ja loodust, kuid mind üllatas, et ka koolis on selline ilus aed olemas. Käisin kooliaias üpriski tihti – vahepeal õunu korjamas või klassiõdedega rabarbrit söömas.

Eriti eredad mälestused seoses kooliaiaga on Vändra Gümnaasiumi talgupäevadest. Neile mõeldes meenub mulle minu esimene klassijuhataja - õpetaja Ene Kitsnik. Seda seetõttu, et temaga viibisime klassiga kooliaias kõige rohkem. Tore oli see, et igal aastal saime proovida midagi muud – kord rohida, siis külvata köögivilja- ja taimeseemneid, korjata valminud saaki, et kokatädid saaksid neid kasutada meie toitlustamisel, pikeerida taimi, pügada hekki ja sügisel riisuda lehti. Minu arust on kõige selle juures eriti hea see, et õpilased said oma käed mulda panna ja näha midagi, mida nad on ise kasvatanud ja teinud. Lisaks sellele on see aidanud mul omandada erinevaid teadmisi aianduses – olen õppinud, kuidas käsitseda aiatööriistu, tean taimede nimesid ja ka seda, kuidas efektiivselt rohida.

Samuti oleme käinud õpetajatega kooliaias tunde pidamas – see on imeline, sest õpilased saavad viibida värskes õhus ja teises keskkonnas. See aitab omakorda õpilastel paremini keskenduda. Tundide koha pealt on mul enim meeles see, kuidas me iga kevade lõpp käisime õpetaja Ülle Tomingasega kooliaias taimede ja üleüldse aias olevate asjade ingliskeelseid nimetusi õppimas.

Minul on kooliaiaist ainult head mälestused ning see on kümne aasta jooksul leidnud minu südamesse erilise koha. Armas on ka see, et kui küsitlesin oma vanaema, kirjeldas ta mulle samu mälestusi kooliaiaga, mida ka mina olen kogenud. See tekitas minus lõbusat äratundmisrõõmu.

2014

Kirjutas ja jutustas Kerteli-Kretebel Reikсар

Mälestuslugu kooliaiaist

Mäletan, kui ühel suvel umbes teises või kolmandas klassis pidin minema aiatööle ning oli antud kaks kuupäeva. Kuna mingi põhjuse tõttu valisin hilisema kuupäeva, siis sinna minnes avastasin, et kedagi teist peale aiatädi seal ei ole. Niisiis pidin ma üksinda tegema aiatööd, kuna kõik teised minu klassist olid varem ära käinud. Pidin sel päeval pügama hekki, mida polnud ma varem teinud, kartes, et saan mingi jamaga hakkama.

Lisaks, kuna kohas, kus on praegu kunstmuruväljak, olid õunapuud, siis käisin seal tihti õunu võtmas, kui sai ning oli soov.

2014-2015

Meenutas ja kirjutas Raido Räsä

Minu kooliaia mälestuslugu

Kevadel ja suvel oli mul alati võimalus teha klassikaaslastega toredat ning harivat aiatööd. Me rohisime ja riisusime, nautides päikesevalgust ja värsket õhku. Käisime kasvuhoones taimi vaatamas, imetledes köögiviljade ja muude viljade kasvu.

Sellel ajal toimusid enamik ainetunnid õues, kui ilm oli ilus.

Nooremas eas külvasime erinevate köögi- ja juurviljade seemneid, luues oma väikese roheline oaasi.

Minu mäletamise järgi oli seal ka õunapuuaed, kust oli alati tore üks õun endaga kaasa võtta.

Lisaks sellele sain ühel päeval rõõmsa üllatusena päevalille koju kaasa, mille pärast oma aeda istutasin.

Need hetked jäid südamesse õnnelike ja õpetlike mälestustena.

2015

Meenutas ja kirjutas Ly Koitla

Minu mälestus kooliaia

Mina, kohe-kohe Vändra gümnaasiumi põhikooli lõpetav noor, olen nende üheksa aasta jooksul säilitanud oma mälestustesse meie kooliaia kohta nii mõndagi.

Minu koolituleku aastal 2015 oli meie kooliaed veidi teist nägu. Koht, kuhu nüüd on rajatud uhke ja tuntud kunstmuruga jalgpalliväljak, oli hoopiski õunapuuaed. Mäletan, kuidas vahetundide ajal sügiseti sealt õunu sai noppida ja kuidas suure söögivahetunni ajal suuremate klasside poisid meid minema ajasid, sel lihtsal põhjusel, et nemad tegid seal suitsu.

Juba väikestest klassidest mäletan meie kooliaedniku liialt puhtaid peenraid ja värvilisi kujundusi. Samuti mäletan aiatööpäevi: sügiseti riisumist ja lehtede vedamist ning suviti umbrohu nokkimist ja kastmist. Poisid said tihtipeale rohkem füüsilist jõudu nõudvad tööd, nagu kivide vedamine või mööbli ringi paigutamine.

Olen aastatega märganud palju muutusi, olen väga tänulik ja õnnelik, et minu koolil on kooliaed, kus on võimalik vabal ajal aega veeta.

2015-2024

Meenutas ja kirjutas Miia Marian Raudsepp

Mälestusi kooliajast

Minu õde Regita mäletab, kui tal oli aiatöö ning ta pidi rohima, kuid umbrohu asemel tõmbas ta välja karukellad ning ta sai aiatädi käest pahandada.

2014

Kirjutas Hans Lepla

Jutustas õde Regita

Minu mälestuslugu

Mäletan, et kunagi olid aiatööd kohustuslikud. Need toimusid alati augustikuus. Sellega on ka minul üks mälestus. Aasta oli äkki 2015 või 2016, olin teine või kolmas klass. Suvevaheaeg läbi saamas, augusti lõpp. Pidime minema aiatööle. Aiatöö hakkas päris varakult, kui ma ei eksi, siis kell 8.00. Nagu ikka, on suvevaheajal harjumus hiljem ärgata. Enne magamaminekut panin äratuskella kella seitsmeks helisema, kuid millegipärast see üldsegi ei helisenud või siis ma lihtsalt ei kuulnud seda. Magasin rahuliku südamega aga edasi. Mingil hetkel sain aru, et kell tundub juba palju olevat ning tegin silmad lahti. Kui vaatasin kella, sain aru, et olin sisse maganud, hüppasin ruttu voodist püsti, panin riided selga, pesin hambad ja juba olingi teel kooliaeda. Õnneks magasin sisse ainult pool tundi ning kui sinna jõudsin, olid teised klassikaaslased alles seal. Aednik pani mind kohe rohima, aga õnneks ta mu peale pahane ei olnud. Kui kell oli juba sealmaal, et aiatöö hakkas läbi saama, said teised klassikaaslased juba koju, aga mina pidin veel pool tundi tööd edasi tegema. Vedas, et hilinesin vaid pool tundi, sest kui oleksin sellel päeval puudunud, oleksin pidanud hiljem täiesti üksinda selle järele tegema.

2015/2016

Kirjutas ja jutustas Rihanna Tiismaa

Mälestuslugu kooliaias

Mäletan, kui kooliaias oli palju õunapuid. See oli vahva, sest seal sai vahepeal väga maitsvaid õunu käia võtmas, aga seda sai teha ainult siis, kui meie kooliaednik Lii meile seda lubas. See õunapuuaed oli minu jaoks väga ilus, just sellepärast, et neid õunapuid oli seal päris palju.

Mäletan, kui meile oli ette antud suvevaheaja lõpu poole üks päev, kui pidime kooliaeda aiatööd tegema tulema. Oli siis see aiatööpäev, meie klass pidi korjama õunapuude alt mädanenud või halvaks läinud õunu. See oli küll väga väsitav ja mõttetu tegevus, aga järele mõeldes oli klassiga aiatöö tegemine lõbus. Kõige parem osa sellest aiatööst oli lõpus, kui me nendelt puudelt saime õunu võtta ja need ära süüa. Mitte küll palju, aga vähemalt kaks tükki igapähele.

Lisaks aiatööle toimus meil soojade ilmade puhul tunde õues ka. Mäletan kunstiõpetuse tundi, kus kõik pidime joonistama kooliaeda. Ma joonistasin seda õunaaeda, mille asemel on nüüd kunstmuruväljak...

2016

Meenutas ja kirjutas Kristi

Minu esimene mälestus kooliaiaist

Minu esimene mälestus kooliaiaist on pärit esimese klassi lõpust. Õpetaja Kersti Lossmann rääkis meile, et õunaaia asemele tuleb kunstmuru staadion. Kuna kõigil oli väga kahju, et varsti enam õunaaeda ei ole, tekkis õpetaja Kerstil ja õpetaja Üllel mõte luua uus traditsioon – istutada igal aastal esimeste klasside poolt õppeaasta lõpus kooliaeda uus õunapuu. Mäletan, kuidas me labidat ja kastekannu käest kätte ulatasime, et iga esimese klassi õpilane saaks anda oma panuse uue puu istutamisse. Oleks tore, kui saaksime abiturientidena oma viimast õppeaastat alustades istutatud õunapuu otsast kõik ühe õuna noppida.

2016

Kirjutas Pert Toom

Mälestuslugu kooliaiaist

Kooliaiaist rääkides meenuvad mulle suvised aiatööd, mis olid alati augustikuus. Kogunesime klassidega kella üheksaks või kümneks kooliaeda, et seal usinalt tööd teha.

Kui aednik Lii oli meile töö kätte andnud, ei saanud enam jalga kõlgutada, vaid pidi rohima hakkama. Rohimine oli vist paljude õudusunenägu, kuna umbrohi ei saanud kunagi otsa. Peale umbrohu nokkimise tegime veel erinevaid töid, näiteks istutasime erinevaid juurvilju ja lilli, korjasime õunu, kaevasime peenraid, pügasime põõsaid ja niitsime ka muru.

Tavaliselt kestis aiatöö 3-4 tundi ning kui tööd olid tehtud ja aeg sinnamaani jõudnud, et koju minna, pidi Lii enne meie minekut ka ühe linnukese igäühe nime taha panema. Selline nägigi välja üks tavaline aiatöö 2017. aastal.

2017

Jutustas ja kirjutas Liisu Trelin

Mälestuslugu kooliaiaist

Mina mäletan, kuidas mina ja mu õde minu ema ootasime, kui ta koolis tunde andis. See oli väga kaua aega tagasi, seega ma ei mäleta täpselt aastat, aga mäletan, et mu õde oli kolme- või neljaaastane. Seega see võis olla kas 2017 või 2018 kevadel/suvel. Mäletan, et me mängisime kooliaias mänguasjadega laua ja pingi peal porskkaevu juures. Seetõttu on kooliaed mulle alati meelde jäänud just oma porskkaevu tõttu.

2017/2018

Kirjutas Miia Sofia Voksep

Jutustas Margaret Roost

Mälestuslugu kooliaiaist

Vändra Gümnaasiumit iseloomustab väga hästi selle kooli kaunis aed, mis ka aasta kõige pimedamatel kuudel suudab endas säilitada oma kaunist ilu. Vändra kooliaias on iga selle kooli õpilane vähemalt korra aega veetnud või sinna vähemalt piilunud. Mäletan minagi, kuidas algklassis oli kooliaia külastamine üks osa tunnist. Ikka ja jälle sai käidud ja vaadeldud kooliaia kasvuhoones kasvavaid taimi, mis pakkus alati palju põnevust. Samuti meenub mulle üks aset leidnud seik, kus saime jälle end leida kooliaiaist. Seekord oli kooliaia külastamine veelgi huvitavam. Saime ka ise käed mullaseks teha, tööriistad kätte haarata ja taimi istutada aedniku valvsa pilgu all. Põhikoolis on ka viidud läbi ainetunde, millel ei ole otsest seost kooliaia ja seal kasvavate taimede ega ümbritseva loodusega. Nii mäletangi, kuidas kord viis õpetaja klassis õppimise asemel tunni hoopis kooliaias läbi. See oli kindlasti üks parimaid vaheldusi koolipingis istumisele ning hea värskendus õpikeskkonnale.

2017-2020

Kirjutas ja jutustas Nete Liis Kapral

Mälestused kooliaiaist

Olen käinud Vändra Gümnaasiumis juba üheksa aastat ning olen kooliaeda sattunud paljusid kordi, kuid mulle on meelde jäänud kaks peamist asja kooliaiaist.

Esiteks, kui pidime teises või kolmandas klassis loodusõpetuse tunni jaoks läbi viima “teaduseksperimendi” nii-öelda. Läksime klassiga kooliaeda, peenarde juurde, kus meie jaoks olid vajalikud vahendid juba valmis pandud. Teised klassid olid oma “katsed” tööle pannud ja oli meie kord herved kasvama panna. Hiljem pidime jälgima herneste kasvamist ja kirja panema teada saadud andmed.

Teine asi on loomulikult iga-aastane aiatöö, mida me suvel, enne kooliaasta algust, peame tegema. Tavaliselt oli klassidele ette nähtud kaks päeva, mille jooksul pidi töö tehtud saama. Meid jagati gruppidesse ja igal grupil oli oma ülesanne. Osad rohisid, vedasid oksid või riisusid ning teised pügasid põõsaid, niitsid muru ja nii edasi. Ja üks kord, aiatööd tehes, hakkas mesilane kedagi taga ajama ja ta pidi karjudes eest ära jooksma, nii et see oli üks naljakas hetk sellest ajast.

2017-2018; 2021-2023

Kirjutas ja jutustas Annette Tall

Kooliaiaast mäletan, et igal klassil/õpilasel oli kohustus õppeaasta jooksul teha teatud tunde tööd. Eks see tüütu oli, aga tehtud saime. Tööd, mis tegime, olid riisumine, rohimine ja okste koristamine. Hekke sai ka pügada. Kooliaia puhul meeldis pusrkkaev ja kevadine taimeistikute müük, mida aednik Lii korraldas.

2017-2020

Jutustas Eva Maria

Vändra Gümnaasiumi kooliaed

Minu esimene kokkupuude kooliaiaga oli siis, kui olin esimeses klassis. Me istutasime paralleelklassiga pirnipuu. Kooliaasta lõpus käisime rohimas, kaks aastat järjest. Käisin kooliaias ka sel aastal malevas. Käisime rohimas, oksti lõikamas ja istutamas.

2018; 2019; 2023

Kirjutas ja jutustas Tene

Tulin siia kooli alles kuuendasse klassi. Mäletan, kui vaimustuses olin ma Väandra Gümnaasiumi kooliaias. Nimelt ei olnud koolis, kus ma varem käisin, kooliaeda. 1. septembril oli aed veel lilledest värviline ja see pakkus silmailu. Terve aed oli ilusti hooldatud. Sama õppeaasta kevadel sain esimest korda aiatöid teha. Lii, meie kooli aiatädi, andis meile ülesanded kätte ning aitas ka ise. Rohisimepeenraid, riisusime ja viisime lehed kottidega minema. Terve klass oli suure aia peale ära jaotatud ja nii saime töödega kiiresti ühele poole. Olles ise esmakordselt kooli aiatöid tegemas, vaatasin ringi ning mõtlesin, kuidas tegelikult on see hea võimalus suunata noori aktiivsemaks tegevuseks, viibides samal ajal värskes õhus.

2018

Kirjutas ja jutustas Laura

Kooliaed

Pidime klassiga suve lõpus minema kooliaeda tööle, seda kutsuti aiatöök. Kooliaias pidime olema kella üheksa paiku hommikul ja tööd tegime paar tundi. Meid oli klassis päris palju, nii et saime üpriski palju tööd tehtud. Mõned meist rohisid, teised pügasid põõsaid ja üks meist sai muru niita. Kui hommikul kogunesime, tehti kiire kontroll, kas kõik on kohal. Kui kõik olid kohal, jagati meile tööd kätte, võtsime kindad ja vajalikud tööriistad ja asusime tööle. Tööd teha oli väga mõnus, kuna ilm oli soe ja saime sõpradega koos olla. See paar tundi, mis me pidime seal olema, läks väga kiiresti. Peale aiatööd oli kooliaed ilusam kui varem.

2018

Kirjutas ja jutustas Kaur Toom

Kooliaed

Lugu räägib 2019. aasta malevast.

Malevapäeva hommikul vurasin rattaga kooli juurde. Alati, kui kohale jõudsin, olid kõik kohal ja kuulasid muusikat. Kogunesime kasvuhoone juures, kus aednik Lii selgitas, mis me täna teeme. Saime omale ise valida, kas tegeleme marjapuudega, riisumisega või puhastame kuuri juurde minevaid kivist plaate. Mina valisin koos sõbrannaga marjapuudelt marjade korjamise.

Võtsime kasvuhoone juurest vajaminevaid tööriistad. Korjasime rahun marju ja ühel hetkel karjus keegi üle kooliõue: “Ma leidsin vihmaussi!” Mina ütlesin selle peale sõbrannale: “Oi kui ta teaks, kui palju meil neid on.” Üks poistest tuli meid ehmatama ning ma pillusin kõik korjatud marjad maha, õnneks minu pilku nähes mõistis poiss, et viisakas oleks aidata kõik üles korjata. Hetk hiljem viisime kõik marjad kasvuhoone juurde.

Järgmiseks läksin reha omale kuurist võtma, sain vaevu ukse lahti tõmmata, kui mulle kõik rehad ja labidad kaela lendasid, siiani meenutades naeran selle üle.

Minu kooliajal olid kunstmurustaadioni asemel õunapuud ja põld. Alati ütlesime, et läheme niisama jalgu sirutama, kuigi tegelikkuses me käisime õunu pihta panemas - väga head õunad olid. Paljudele meeldis käia põllu peal jooksmas ja pikutamas.

2019 ja varem
Kirjutas Andra Sherilyn Madison
Jutustas Kadi-Katre

Mälestuslugu kooliaiaist

See oli 2019. aasta suvi ja ma käisin malevas. Ma tegelesin ühe grupiga eelnevalt piltide taastamisega, mistõttu enamik ajast olime me sees. Kooliaeda minek oli tore vaheldus meie muidu tubasele tööle.

See oli reedene päev ning enamiku päevast ma pügasin hekki kooli ees hoovis, oli palav ning päikeseline ilm. Lõpetades oma hekkidega, aitasin teistel lõpetada oma töid, milleks olid okste lõikamine, rohimine jms.

Nii aidates üksteist sai enamik meist varem oma tööga valmis ning saime kooliaias lillepeenarde vahel lõõgastuda. Seal siis ma võtsin oma pusa ning pikutasin ning ka päevitasin oma ülejäänud aja.

Hingates sisse lillede hõngu, tunnetades päikese soojust oma kehal sain üle pika aja rahulikult kooli perimeetril ennast täiesti rahulikuna tunda.

2019

Kirjutas ja jutustas Laura Madison

Sügisene lehtede riisumine

Peaaegu igal sügisel oleme käinud klassiga kooliaias lehti riisumas. Kõige erilisemalt on meelde jäänud 2019. aasta. Siis sai kihutatud klassivendadega võidu, kui pidime lehti ära viima ja samal ajal tegid teised tööd. Nii sai alati tööst hästi kõrvale hiilida.

Selleksaamal korral riisusime ka klassiga suure lehehunniku, kuhu vähemalt poole klassiga sisse hüppasime, et töö läheks lõbusamalt edasi ja oleks ka kõikidel tore. Kui pidi lehti edasi riisuma, siis kogu aeg sai sõpru kiusatud sellega, et sai neid loobitud lehtedega või rehaga taga aetud. Muidugi, neid asju tehes, kui õpetaja nägi, sai riielda, aga see ei morjendanud ja jätkasin samas vaimus.

2019

Kirjutas Kevin Viira

Mälestuslugu kooliaiaist

Kui ma mõtlen kooliajale, siis mulle tuleb meelde mälestusi kooliaia tööst. Enne suvevaheajale minekut arutasime alati, et mis kuupäeval võiksime minna tööd tegema. Aiatööd olid alati augustikuus ja töötegemise aeg oli 2-3 tundi. Tööd oli raske teha, sest väga kuumad ilmad olid.

Kohale jõudes rääkisime, kes mida hakkab tegema. Rohisime peenraid, lõikasime koledaid lehti ja varsi lilledelt, riisusime peenraid, pügasime hekke ja oli palju teisi tegevusi. Alati kasutati juhust juua jahedat vett kraanist, mis asus õues. Igat meie sammu juhendati, et me eksikombel ei tõmbaks umbrohu asemel taime välja.

Kooliaed on alati ilus olnud ja tänu õpilastele veelgi ilusam. Suvel jagus alati tööd ja 3 tundi läks ruttu. Peenrad olid erineva suurusega ja kõikidel kasvasid erinevad taimed. Kui töö sai tehtud, siis viisime tööriistad kuuri ja kogunesime kasvahoone ette. Seal meid kiideti, et tegime tublilt tööd ja aed sai jälle ilusaks.

2019

Loo kirjutas üles Liisbet enda mälestuse kohta

Mälestus kooliaiaist

Mina mäletan, kui kooliaias olid õunapuud ning lapsed käisid õunu vahetundide ajal söömas. Need õunad polnud kõige suuremad, kuid olid maitavad. Kooliaias olen teinud igal aastal aiatööd. Ma olen rohinudpeenraid, külvanud seemneid ning kastnud taimi. Aga kui ma mõtlen meie kooliaiale, tulevad mulle kohe ette kaunid lilled, mis seal kasvavad. Need teevad rõõmu ning väsitavast koolipäevast saab helgem ning lootusrikkam päev.

2015-2024

Kirjutas ja jutustas Lisandra Jürimäe

Vändra Gümnaasiumi kooliaed

Seoses kooliaiaga tuleb meelde erinevaid mälestusi. Mõni on väga tore, teine aga vähem. Kõige toredam neist on, kui suurte söögivahetunnil sai kooliaias õunu söömas käidud. Ka kehalise tunni lõpus sai mõni õun võetud. Kõige igavam oli, kui suvevaheaja lõpus tuli minna aeda tööd tegema. Kuigi oli tore jälle sõpru näha. Kooliaias on toimunud palju toredaid ja ka vähem toredaid mälestusi.

2015-2024

Kirjutas ja jutustas Anete Ind

Kooliaed

Minu kogemus kooliaiaga on väga huvitav. Kooliaed on täis maitsvaid juur- ja puuvilju. Aias käisime klassiga iga aasta aiatööd tegemas. Kooliaias aiatööd tehes sain kogemusi, kuidas harida põllulappi ja rohida õigeid umbrohtusid. Ise proovisin vao vahele panna kartuli- ja porgandiseemneid. Peale seemnete mulda panemist käisime põldu kastmas. Meil tööd tehes oli väga tore olla. Suve lõpu poole olid viljad küpsed ning sain proovida mahlaseid porgandeid. Need maitseid väga hästi. Kooliaias meeldis mulle tööd teha.

2016-2024

Kirjutas ja jutustas Ketlin Hartõkainen

Mälestus kooliaiaast

Minu enda esimene mälestus kooliaiaaga on õunapuu istutamine esimese klassi lõpus ja iga-aastane lehtede riisumine. Lisaks tuli käia mingitel aastatel aiatööl. See toimus suvevaheajal ja kestis 3 päeva.

2016-2024

Jutustas Kristina-Helen Kuusik

Mälestuslugu

Kooliaias olen enamasti käinud ainult siis, kui on vaja olnud teha aiatööd. Ehk augustikuus. Aiatööd oli kooliaias tore teha, sest sai samal ajal sõbrannadega juttu ajada ja tööd teha. Kooliaias, siis kui lilled õitsesid ja pidi tööd tegema, oli palju mesilasi ja herilasi. Herilasi kõige rohkem. Oleksin mitu korda nõelata saanud, aga tore oli kooliaias nii tööd teha, sest sellepärast sai palju nalja. Kooliaias olen pidanud kõige rohkem rohima. Näiteks umbrohtu kas käsitsi või kõpladega. Vahest pidi ka põõsaid ja oksid korrastama. On olnud ka kordi, kui olen lihtsalt kooliaias istunud sõpradega ja niisama juttu rääkinud, natuke ka isegi näksinud krõpsu ja mahla ka joonud.

2018-2023

Meenutas ja kirjutas Janely Alberg

Kooliaed

Minu kogemused kooliaiaga on ainult seotud aiatööga, mis on suvel.

Mulle küll ei meeldi aiatöö, kuid klassiga ilusal soojal ja päikeselisel suvepäeval on tore olla paar tundi koos, rääkida juttu ja teha natuke näputööd.

Ma arvan, et kellelegi õpilastest ei meeldi koolis aiatöö, aga ainuke põhjus, miks me selle üle elame, ongi just head sõbrad ja mõnus ilm.

Seega on minul kooliaiaast meeles ainult toredad ja sooja ilmaga tehtud aiatööd.

2015 - 2024

Kirjutas Mariandra Rõõmusaar

Kooliaed

Minu vanaema töötab kooliaias ja ükskord juhtus tal nii, et tema juurde tuli kaks gümnaasiumi tüdrukut suvel tööle.

Minu vanaema ütles neile, et nad rohiksid ära iiriste peenra. Ja kui minu vanaema tuli tagasi, siis ta nägi, et need kaks tüdrukut olid ära rohinud iirisetaimed ja need metsa viinud. Need tüdrukud pidid iirised tagasi istutama, aga kahjuks ei suutnud nad paljusid leida.

Kirjutas Ellerin
Jutustas vanaema Lii